

L'ESPORT I JO

Als tres anys va començar la meua etapa esportiva. Els meus pares em van apuntar a jugar a tennis.

Tot i ser tan petit no se'm donava malament, i m'ho passava d'allò més bé jugant. M'agradava anar a entrenar amb els companys, jugar partits al cap de setmana... Però als cinc anys vaig tenir ganes de provar un esport nou, i em vaig decidir pel futbol.

Vaig estar un any combinant ambdós esports, dilluns, dimecres i divendres tennis, dimarts i dijous futbol. Aquell any, era la glòria, podia practicar els dos hobbies més estimats per mi durant tota la setmana.

Quan anava acabant la temporada les coses es van complicar. Jo ja tenia una certa edat i a partir d'ara tant el tennis com el futbol ja començaven a ser més competitiu i exigents, i em vaig veure obligat a deixar un dels dos.

Quin dilema més gran! Un infant de cinc anys havent de decidir ja el seu propi futur.

Jo estava totalment indecís, jugar sol o acompanyat? Què és millor, una raqueta o una porteria? Terra batuda o herba artificial?

Jo m'ho rumiava molt, demanava consell als meus pares, no sabia què triar.

Cada cop estava més a prop el final de temporada i havia de prendre una decisió. Tennis o futbol? Aquesta era la qüestió que més m'angoixava.

Ja havia arribat l'estiu, l'escola s'havia acabat, la temporada esportiva també.

Jo tenia arguments a favor d'una opció i de l'altra, però la raó clau que va ajudar a decidir-me va ser una de molt simple però important per mi.

I és que quan guanyava un partit de futbol, ho celebrava amb els companys de l'equip, però quan guanyava un partit de tennis no tenia ningú amb qui celebrar-ho.

Onze anys després segueixo jugant a futbol, i n'estic orgullós de la decisió que vaig triar, entre tots ens ajudem, si es guanya, ho celebrem tots junts, si es perd, tots anem a millorar pel pròxim partit. Si ara hagués de tornar a triar entre practicar un esport individualment o amb equip ho tinc clar, amb equip.

Els companys de l'equip m'ajuden a créixer esportivament i personal, ens recolzem i ajudem mútuament, aprenem a compartir, a col·laborar en el treball, a fer partícips a tots de la feina que hem de fer, quan més units millor i junts lluitar per un objectiu.

Tan en les victòries com en les derrotes, no estem mai sols, SOM UN EQUIP.